

**70 χρόνια από την ίδρυση του Γενικού Αρχηγείου Ανταρτών
του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (ΔΣΕ)
στην Τσιούκα Αντιχασίων (σημερινό Φωτεινό Τρικάλων)**

Γνώση για την ιστορική αλήθεια

Ένα σημαντικό γεγονός, που συνδέεται άμεσα με τη δημιουργία του ΔΣΕ, είναι και η **ίδρυση του Γενικού Αρχηγείου Ανταρτών**, που έγινε στο χωριό Τσιούκα Αντιχασίων, στις 28 Οκτώβρη 1946. **Αυτή είναι ουσιαστικά και η ημερομηνία ίδρυσης του ΔΣΕ.** Η επίσημη μετονομασία έγινε στις 27/12/1946, με την έκδοση της Διαταγής του Γενικού Αρχηγείου Ανταρτών, η οποία όρισε την "**ονομασία των ανταρτικών Σωμάτων σε ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ ΕΛΛΑΔΟΣ**".

Μετά την απελευθέρωση της χώρας το 1944 από την τριπλή φασιστική κατοχή, η αστική τάξη είχε κατά πολύ χάσει τη δυνατότητα χειραγώγησης της λαϊκής πλειονότητας. Εφερε το βαθύ στίγμα είτε της συνεργασίας με τους κατακτητές είτε της φυγής είτε της αποχής από τον απελευθερωτικό αγώνα.

Αντίθετα, το ΕΑΜ - ΕΛΑΣ έσωσε το λαό από την πείνα, συσπείρωσε τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού, απελευθέρωσε τη χώρα από την φασιστική κατοχή. Το ΚΚΕ υπήρξε η ψυχή, η καθοδηγητική δύναμη και ο κύριος αιμοδότης της ΕΑΜικής Αντίστασης, της λαϊκής ένοπλης πάλης στα χρόνια της Κατοχής.

Αντικειμενικά, μετά την απελευθέρωση, είχε αλλάξει ο συσχετισμός ανάμεσα στις δύο βασικές αντίπαλες τάξεις, την αστική και την εργατική μαζί με τα λαϊκά στρώματα. Οξύνθηκε η σκληρή ταξική ένοπλη αναμέτρηση, που είτε θα οδηγούσε στην ανατροπή της αστικής εξουσίας, με απομόνωση και των ξένων στηριγμάτων της, είτε στην ήττα των λαϊκών δυνάμεων, στην απομόνωση του ΚΚΕ και στη σταθεροποίηση της αστικής εξουσίας.

Η πορεία προς την ενοποίηση των αντάρτικων ομάδων κάτω από ενιαία στρατιωτική καθοδήγηση

Στο διάστημα που μεσολάβησε απ' την απελευθέρωση είναι χιλιάδες οι δολοφονίες αγωνιστών, οι συλλήψεις, οι βασανισμοί. **Στη Θεσσαλία μόνο καταγράφονται 333 δολοφονίες, δηλαδή το 43,6% των δολοφονημένων στα 1945 - 1946 στην Ελλάδα**, με μεγαλύτερο ποσοστό στην κεντρική Θεσσαλία, στην περιοχή της Λάρισας. Οργιάζουν οι συμμορίες στην ύπαιθρο. Η περιοχή μας μάτωσε από τις συμμορίες του Σούρλα, του Καλαμπαλίκη στο Βόλο, των Κουντούρηδων στον Αλμυρό, των Βουρλάκηδων στη Δυτική Θεσσαλία και πολλών άλλων.

Χιλιάδες αγωνιστές αναγκάζονται να καταφύγουν στα βουνά. **Το Μάη του 1946 οι πρώτες συγκρούσεις έχουν ήδη αρχίσει στα Θεσσαλικά βουνά.** Στα Άγραφα διαμορφώνονται 3 αντάρτικα συγκροτήματα: Το Ανατολικό με επικεφαλής τον Νικηταρά, το Κεντρικό με επικεφαλής τους Αγραφιώτη - Ίταμο και το Δυτικό με επικεφαλής τους Χρήστο Κοροζή - Κίτσο Παπαϊωάννου. Συγκροτείται ομάδα Ιππικού στην περιοχή Λεοντάρι - Καΐτσα, με επικεφαλής τους Νέστορα και Περικλή Οικονόμου (Γαζή).

Στο Βόλο, από τον Αύγουστο του 1946, ύστερα από απόφαση του Γραφείου Περιοχής Θεσσαλίας του ΚΚΕ, η καθοδήγηση των αντάρτικων ομάδων ανατίθεται στον Μιχάλη Παπαδάμο. Ξανασυγκροτείται το Αρχηγείο Πηλίου.

Το καλοκαίρι του 1946 οι ομάδες οργανώνονται σε συγκροτήματα και στη συνέχεια ιδρύονται τα αρχηγεία περιοχών Θεσσαλίας, Ρούμελης, Ηπείρου, Πελοποννήσου. Επίσης, πολλά υπαρχηγεία, σε Βέρμιο, Βόιο, Βίτσι, Κίσαβο, Τζουμέρκα, Πήλιο.

Στις **21 Οκτώβρη**, πραγματοποιείται η **πρώτη σύσκεψη καπετάνιων** στην Ανθρακιά Γρεβενών, που προετοιμάζει την ίδρυση του Γενικού Αρχηγείου.

Η ενοποίηση των αντάρτικων ομάδων κάτω από ενιαία στρατιωτική καθοδήγηση πραγματοποιείται μετά από σύσκεψη στις 26 - 28 του Οκτώβρη στην Τσούκα Αντιχασίων. Στη σύσκεψη αυτή παίρνουν μέρος οι καπεταναίοι Μάρκος, Κίσαβος (Μπλάνας), Κικίτσας και Λασσάνης.

Ο τριχρονος αγώνας του ΔΣΕ υπήρξε δίκαιος, ηρωικός και μεγαλειώδης-Συμπεράσματα για το σήμερα

Ο ΔΣΕ ήταν λαϊκός στρατός. Εξέφραζε τα συμφέροντα της συντριπτικής πλειονότητας του πληθυσμού ενάντια στα συμφέροντα των εκμεταλλευτών και καταπιεστών της. Στηρίχτηκε στην οργανωτική - πολεμική πείρα του ΕΛΑΣίτικου αγώνα στην Κατοχή και το Δεκέμβρη 1944. Η ΕΑΜική Αντίσταση στην Κατοχή και η κρίσιμη αντικειμενικά ταξική σύγκρουση του Δεκέμβρη είχαν αφήσει μεγάλη αγωνιστική κληρονομιά στη λαϊκή συνείδηση, στις μορφές οργάνωσης και πάλης.

Ο αγώνας του ΔΣΕ αποτελεί την κορυφαία εκδήλωση της ταξικής πάλης στην Ελλάδα κατά τον 20ό αιώνα. Η αστική κρατική εξουσία γνώρισε τότε τον μεγαλύτερο κίνδυνο για την ίδια την ύπαρξή της. Μπροστά στο δίλημμα "υποταγή ή οργάνωση της πάλης και αντεπίθεση", το λαϊκό κίνημα επέλεξε το δεύτερο δρόμο. Ο ΔΣΕ είναι η πιο τρανή απόδειξη ότι οι κοινωνικές αντιθέσεις δεν χωράνε στα ιδεολογήματα της λεγόμενης "εθνικής ομοψυχίας" και της κατάργησης των ταξικών διαχωριστικών γραμμών.

Η αστική τάξη και οι συνοδοιπόροι της συκοφαντούν και διαστρεβλώνουν τον αγώνα του ΔΣΕ, επειδή ξέρουν καλά ότι αντιπροσώπευε την ανώτερη μορφή πάλης, σε περίοδο που αντικειμενικά διεξαγόταν ταξική σύγκρουση για το "ποιος - ποιον", για την εξουσία.

Επιδιώκουν να χτυπήσουν την ταξική πάλη σήμερα, προκειμένου να περάσει δίχως κινδύνους για την καπιταλιστική εξουσία η στρατηγική του κεφαλαίου, η διαιώνιση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Όμως, σήμερα, έχουμε διδαχθεί ότι δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή κυβέρνηση, όποια ονομασία και αν έχει και οποιοδήποτε κόμμα και αν συμμετέχει σε αυτήν, εφόσον η πολιτική εξουσία, τα μέσα παραγωγής και όλος ο πλούτος που παράγει η εργατική τάξη βρίσκονται στα χέρια των καπιταλιστών, εφόσον η Ελλάδα συμμετέχει στις ιμπεριαλιστικές ενώσεις της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

Το ΚΚΕ, έμπειρο και διδαγμένο, φιλοδοξεί και μπορεί να γίνει ο φάρος της νέας και νικηφόρας ταξικής αναμέτρησης για το σοσιαλισμό, που είναι αναγκαίος, επίκαιρος και ρεαλιστικός.

Τιμάμε φέτος τα 70 χρόνια από την ίδρυση του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (ΔΣΕ). Εμπνεόμαστε και διδασκόμαστε

Τιμάμε όλους εκείνους και εκείνες που πολέμησαν ηρωικά, στο Γράμμο και το Βίτσι, στη Θεσσαλία, παντού όπου βρόντηξε "ο Ολυμπος και πάλι".